

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
 învitat

Administrațiunea și arhiva „TRIBUNA“.

Sibiu, 26 Februarie st. v.

Pace bună! Diaristiceii maghiare 'i-a înțeles în cap, că Maghiarii sunt putere mare, în lăuntru și în afară. De aceea când le vine la socoteală să se asemene cu cineva, mai jos decât Englitera, Franca, Germania, nu se lasă. Pe ceealaltă parte a monarhiei austro-ungare, pe așa numita Cislaitanie, nici că o creastă, sau dacă totuși se demit a vorbi de dînsa, vorbesc ca oamenii cei boieri de sîrîntoci, cu oareși-care dispreț, amestecat cu compătimire.

Mai poate-se mira cineva, dacă ei pe naționalitățile „străine“ le consideră ca pe nisce cenușotce, care după dînsii ar trebui să se mulțumească ca și galițele cu grăunțele aruncate din partea stăpînilor, ce le prăsesc, le cresc, le hrănesc, ca mai pe urmă să le mănânce?

Numai lucru de tot curios! „Pute-rea cea mare“ atîta se teme de naționalitățile „străine“ din țeară, încât, de un timp încoace, mai că nu e număr de al diarelor ei, în care să nu se cheme atențiunea lumii asupra amenințărilor ce presupune că îi vine „puterii celei mari“ din partea naționalităților nemaghiare.

Se înțelege, că naționalitățile se plîng asupra păcatelor, ce se nasc din presupunerile nerumegate ale diaristiceii maghiare și ale Maghiarilor. Mai mult însă nu fac, căci până una-altă nu află de lipsă să facă mai mult.

Englitera își are Egiptul, Sudanul și mîne poimîne va avea și Afghanistanul pe capul ei; Franca își are Tonchingul; Germania colonisările cele nouă în Africa de meadă-qi. Până și Italia, care înaintea politicilor maghiari, încă n'a aflat harul de a pute sta alături cu „puternica“ națiune maghiară, are un petec de pămînt la Marea-roșie, care o ocupă înafară.

Ei bine, puternicii nostri nu se ocupă cu astfel de bagateluri. Ei croesc legi cum le vine lor la socoteală în contul naționalităților „străine“, clădesc drumuri de fer, cari au să servească interesele exclusive ale puternicilor; fac seamă ca toate institutele de educațiune și de promovarea științei, înainte de toate să aibă în vedere limba puternicilor; investesc milioane din averea comună în palaturi luxurioase pentru decorul cetăților lor; fac fonduri de pensii, din care, pe lîngă unele scoateri de ochi, se folosesc tot oamenii lor; îngrijesc ca până și comasările și delimitările câmpurilor să ese în partea lor; monopolizează cu toate funcțiunile publice și cu limba întrebuintată întrînsele; potrivesc ca în jurisdicțiunile din țeară să aibă în toate părțile majoritatea, ear' parlamentul să fie exclusiv al lor, al celor puternici.

Și după-ce le au toate aceste numai pe mîna lor, totuși nu te mai slăbesc din dragoste cu monotona tînguire, că fiind noi cei periculoși pentru dînsii, să nu ne mai sufere, ci să ne stingă de pe fața pămîntului.

Am vră să scim, pentru-ce sîntem noi periculoși atotputerniciei lor. Doar' pentru-că contribuim la toate câte le servesc spre înavuțire și splendoare?

Și în adevăr noi altceva nu scim, căci, dacă ȳic că sîntem inimi de stat unguresc, ȳic cuvinte, de cari nu-și vor pute da seamă nici cînd.

Naționalitățile, conduse de spirit practic, de cînd soartea le-a adunat la oaltă în monarhie, n'au cîutat atît la forma statului, cît la folosul ce le aduce statul. Și dacă careva mai nainte a suferit sub vreo egemonie, se înțelege, că scăpînd odată de ea, nu 'și-o mai doria a doua oară.

Așa au făcut și Românii cu egemonia maghiară.

După-ce, la 1848 au scăpat de jugul iobăgiei materiale, nu s'au mai învoit la jugul unei iobăgii îndoite: intelectuale și materiale totodată. Ei vreau să susțină o monarhie, în care existența lor, ca Români, să fie asigurată.

Nu e mirare dar', că s'au împăcat mai curînd cu un absolutism, care le asigură existența și le deschide și drumul spre cultură, decât cu un liberalism prefăcut, în dosul căruia stă ascunsă sugrumarea vieții naționale prin maghiarisare.

Absolutismul însă n'a ținut mai mult decât ȳece ani.

În constelațiunea cea nouă a monarhiei din timpul lui Schmerling, absolutismul a fost înlocuit cu un fel de constituționalism. Nu era o perfecțiune de libertate; dar' era de ajuns, ca sub scutul aripilor ei, să afle națiunea română, cît de cît, oare-care asigurare a existenței sale naționale.

Pentru Românii din Transilvania, aceasta, ori cum a fost în privința formei, era de importanță. Pentru prima oară, după sute de ani, Românii se ved earăși numărînd între națiunile conlocuitoare din patrie, cum era atunci. Românii se ved cu vot în afacerile țerii. Limba lor devine respectată chiar și în parlament.

Ei bine, aceste stări de lucruri, prin care Românul s'a îndulcit de viața publică, s'au întrerupt. . . .

A venit anul cel desastros pentru monarhie, anul 1866 și a înjumătățit-o. . . .

Maghiarii promet cerul și pămîntul numai egemonia să fie a lor.

Românii, cînd s'a întrerupt constituționalismul cum se desvoltase în era lui Schmerling, au avut nedumeriri mari pentru viitorul lor, dar' 'și-au ȳis: ean să vedem! Însă ca să vedem bine, au cerut să li se dea voie să se întrunească într'o dietă pe basa egalității și atunci se stee de vorbă.

Anul 1867 însă pe Maghiari 'i-a pus în șea, fără a se mai înțelege cu ci-

năva. Urmarea a fost, că n'au mai vrut să știe nici de promisiuni, nici de nimic, ci au vrut să fie domni.

Românii cei „periculoși“ au stat locului și au așteptat până la 1869 și numai atunci s'au cugetat o parte la atitudinea de abstenență, pe cînd ceealaltă în speranță, că tot se va găsi vreo ocaziune de înțelegere cu Maghiarii, continuă întru a-și ține calea deschisă pentru acțiune.

Ei, și acum?

Acum sîntem contrari ideii de stat, care a trecut cu buretele preste tot ce ne asigură existența națională și ne feră de o egemonie, al cărei scop este, să ne stingă de pe fața pămîntului.

Dar' noi hoții de păgubași sîntem de vină. Noi, care am cercat toate în timpul crizei, ca să ne înțelegem pe o basă dreaptă, sîntem oamenii cei periculoși.

Ear' pentru-că sîntem atît de periculoși, un oficios din Cluj propune puterii celei mari, să nu mai aibă indulgența de până aci, căci noi și așa nu o scim prețui.

Indulgența din cestiune însă, după concept maghiar, este egală cu așteptarea, ca noi să spriginim reuniunile de maghiarisare, să ne renegăm limba și să ne facem Maghiari.

Absolutismul a durat ȳece ani, era lui Schmerling nici cinci, a constituționalismului va împlini în curînd două-ȳeci de ani.

Unele din sisteme au durat dar' mai mult, altele mai puțin, însă toate au fost trecătoare, dacă n'au satisfăcut toate pretenșiunile în măsură dreaptă și egală.

Dacă vre-unul din sistemele trecute a fost mașter în ceea-ce privește mulțumirea în mod egal, apoi cel de față nu mulțumesc afară de partidul liberal din dietă pe nimenea.

Măsura egală în împărțirea drepturilor pentru toate naționalitățile trebuie să fie sufletul sistemului politic, dacă e să aibă viață.

La măsura aceasta așa dară trebuie să ajungem, dacă este ca monarhia să aibă trăinicie.

Semnul cel mai învederat, că avem să ajungem la măsura aceasta, este discursul ministrului de finanțe din Cislaitania, Dunajevski, cu ocaziunea desbaterii bugetului în Reichsrath.

Ministrul a dovedit, că în Cislaitania se poate guverna și fără de egemonia unei rase, unei națiuni, sau a unui partid.

Dacă se poate aceasta în jumătatea apusană a monarhiei, de ce nu s'ar pute în cea resăriteană? Dacă acolo nu sînt contrari ideii de stat toți căți nu sînt egemoni, de ce trebuie să fie la noi?

Nu va plăce enunțațiunea ministrului cislaitan puternicilor din Transilvania noastră, dar' trebuie că va plăce tuturor iubitorilor de dreptate, chiar și cu pericolul de a fi taxați toți, cu miniștri cislaitani cu tot, de dușmani ai ideii de stat maghiar.

Revistă politică.

Sibiu, 26 Februarie st. v.

Proiectul de lege pentru reforma casei de sus s'a prezentat ieri casei magnaților, și e probabil, că se va fi predat unei comisii. Pertractările acestei comisii vor ține apoi până către Paști, și anevoie credem, că ședința plenară a casei de sus să se apuce înainte de Paști de desbaterea proiectului. La tot cazul modificările mai esențiale se vor face cu privilegiul pertractărilor comisiei, deoarece dl Tisza încă sub decursul acestora va primi modificările, pe cari le-ar pute primi. Se ȳice, că în noaptea spre 8 Martie de aceea s'a dus la Viena, ca să prezenteze Maiestății Sale modificările și să ceară încuviințarea coroanei pentru acele.

Până acuma încă nu s'a făcut nici un compromis între ministrul-president și opozițiunea casei de sus. Cu toate aceste ministrul-president e orientat cu deservire despre pretenții și astfel va fi referat și Monarhului despre întreaga cestiune.

„N. Fr. Presse.“ împarte opozițiunea casei de sus în mai multe grupe, și ȳice, că în fruntea unei grupe stă Arhiepiscopul Samassa, carele respingînd din principii proiectul, nu-l va primi nici în general. O altă grupă, de carea se țin cont. Julius Károlyi, cont. Tassilo Festetich și alții, ce e drept, va primi proiectul în general, însă cu privilegiul desbaterii speciale voesc a face modificări esențiale. Guvernul s'a apropiat de grupa aceasta, care e deja înclinată a renunța la principiul electiv, dacă guvernul va reduce la 30 numărul membrilor numiți. Ear' cu privire la indigeni, grupa numită pretinde, ca acelora să se erte opțiunea, că ai cărei legislațiuni voesc să fie membri, ai celei ungare, sau ai celei austriace?

Duminecă a ținut aristocrația Transilvaniei sub președința baronului Lud. Iósika o conferință în Cluj în cauza reformei casei de sus. Într'aceea s'a exprimat principiul, că reforma nu se va privi de chestia de partid — singure interesele Transilvaniei vor fi hotărîtoare.

Lordul Granville a dat prin declarările de Sămbătă seara satisfacția pretinsă principelui de Bismarck. Toată presa europeană se ocupă de declarațiunile lui. În vorbirea ministrului de externe sînt multe, pe cari opoziția engleză le ia în nume de rău; sînt de acele, despre cari toți aceia, cari nu au simpatii pentru Germania, fac observări malițioase. Granville însuși a simțit-o, că e cu mult mai consult a aplană neînțelegerile în scris. Ântău a și voit să dea explicările cerute d-lui de Bismarck prin scrisoare; în Berlin însă nu au fost mulțumiți cu atîta, și Granville a fost silit a se declara în public și a ȳice un *pater peccavi*. Se poate, că expresiunile ministrului englez au fost cam servile față cu cancelarul germân; putem însă cu siguranță se constatăm, că însuși discursul are caracterul unui eveniment important, și e înbucurător nu numai din punct de vedere englez, ci din punct de vedere al păcii europene. De aceea nu ne-am temut nici odată, că Anglia se va încăera vre-odată cu Germania, cearta pe hîrtie însă, acompaniată de presa oficioasă, a fost cam deprimătoare și a încurajat pe dușmanii Angliei la ducerea în deplinire a unor astfel de planuri, din cari s'ar fi putut nasce foarte ușor o gâlăgie.

Organul principelui de Bismarck „Nord. Allg. Ztg.” scrie față cu aserțiunile unor diare, — cumcă scopul călătoriei contelui de Bismarck e acela, de a împăca pe Anglia și Rusia cu privire la cestiunea afghanistană, — că cestiunea afghană nu stă nici într-o legătură cu călătoria contelui Herbert Bismarck, — dice, că diferențele între Anglia și Rusia încă nu sînt atât de acute, încât ar trebui o a treia putere să-și ofere serviciile sale.

„Observatore Romano” spune, că cancelarul germân a vorbit în zilele trecute cu un membru al casei de sus prusiane despre chestia romană și s'a pronunțat cu privilegiul acesta într'un mod de tot senzațional. Foaia romană scrie, că principele a ținut, că chestia romană e acum o chestie cu mult mai deschisă, ca ori și când, și că e greșită politica lui Consulta, care *nolens volens* face propagandă pentru planurile scaunului papal. Italia liberală e pe calea, de a se sinucide. Și-a uitat, că între ce împregiurări și-a eluptat independența, și-a uitat de datorințele, ce le are față cu Europa, care când a suferit consolidarea Italiei, a făcut numai o încercare, care poate să se desavueze. Italia liberală s'a prefăcut într-o Irlandă continentală.

Răspunsul „Gazetei”.

„Gazeta Transilvaniei” a început să publice răspunsul la întrebarea ce i-am pus. Ba ni se face această onoare într'un întreg șir de articole, din care primul e publicat în numărul dela 27 Februarie v.

Ne mărginim a pune în vederea cetitorilor noștri ceea-ce ne pare mai important în acest prim articol.

N'am fi creșut nici odată, — dice „Gazeta”, — că colegii noștri dela „Tribuna” din Sibiu, cari numai ieri alaltă-ieri au luat condeiul în mână, vor avă cutezanța de a pași în public contra noastră.

Ei bine! Cu toate, că abia ieri alaltăieri am luat condeiul în mână, am avut „cutezanța” de a pași în public până chiar în contra încărungiților fruntași literari dela „Gazeta”.

Nedumeririle, — urmează „Gazeta”, — și insinuările, spre care „Tribuna” se vede împinsă „în mod fatal”, și fără de nici un temei ar trebui în alte împregiurări să excite risul nostru. De astădată însă nu mai putem glumi, căci stăm față cu o **tendență ascunsă și periculoasă** din nisele idei perverse, contra cărora datori sîntem de a lua măsuri profilactice, ca să împedecăm **contagiul otrăvitor** ce l-ar pute lăfi asemenea idei în sinul poporului nostru.

Aceste nu mai sînt insinuări; e un adevărat act de acusațiune, care nu poate ajunge decât la concluziunea: Omorîți-i cu petri!

Lucru în adevăr straniu, că nise oamenii, care abia ieri alaltă-ieri au pus mîna pe condei, au ajuns a fi atât de primejdioși, încât chiar nici „Gazeta” se nu mai poată glumi și se fie silită a lua măsuri profilactice.

Nu ne simțim nici decum îndatorați, — dice apoi „Gazeta”, — de a ne spovedi celor dela „Tribuna”, de vreme ce trebuie să admitem, că principiile noastre și scopurile, ce le urmărim noi, sînt destul de bine cunoscute tuturor Românilor, cu atât mai virtos cu cât, — precum „Tribuna” se vede silită a recunoaște — organul nostru „luptă de cinci-deci de ani pentru drepturile neamului românesc”.

Fără îndoială, — se vor împlini în curînd cinci-deci de ani de când dl G. Barițiu, unul dintre fruntașii noștri literari, a întemeiat „Gazeta Transilvaniei”, și timp îndelungat vrednicul nostru luptător a susținut în „Gazeta” cu cea mai mare hotărîre „drepturile neamului românesc”. Însă, ca oameni ce abia ieri alaltăieri am pus mîna pe condei, avem „cutezanța” de a fi de părere, că de când dl G. Barițiu nu mai este redactor al „Gazetei”, „cel mai vechiu diar român”, a devenit mai mult ori mai puțin în doi peri. Dl Dr. Aureliu Murășanu, actualul ei redactor, deși autoritate literară întocmai ca dl Barițiu, are deosebită înclinare de a lăsa lumea să creadă, că „Gazeta” susține ceea-ce în adevăr nu crede oportunitate a mărturisi. De aceea am întrebat noi: aprobă „Gazeta” pe aceia dintre frații noștri din România, care fac cauză comună cu „socialistii”?

Noi scim, că nu-i aprobă, dar' este un interes public să o scie și publicul român această.

Trăim în nise împregiurări, în care nu ne mai este permis să umblăm cu un ban în două pungi.

Despre un lucru însă, — urmează „Gazeta”, — publicul român fără îndoială, că încă nu-și va pute da samă și acest lucru este: atitudinea „Tribunei”, care n'a împlinit până aji încă nici cinci-deci de săptămîni!

Aceasta n'o credem. Nouă ni s'a făcut până acum numai imputarea, că vorbim prea pe față. — Aceeași imputare ni-o face și „Gazeta”.

„Am dori să scim și este un interes public să se scie — strigă „Tribuna”, — dacă „Gazeta Transilvaniei” are ori nu vederi lămurite asupra cestiunii pe care o atinge prin cele reproduce din „Ellenzék . . .” — adică asupra așa numiților „socialisti din România, cari fac cauză comună cu elementele subversive. . .”

Este „un interes public” dic colegii noștri, dar' nu ne spun ce fel de interes: unguresc, nemțesc ori rusesc? Căci de sigur, românesc și ardelenesc *nu poate fi*, deoarece în Ardeal n'am pomenit să se fi dat până acum nici de urma unui singur socialist!

Ne vor permite însă colegii noștri dela „Tribuna”, ca în considerarea *prunciei lor*, să întoarcem foaia și cu atât mai virtos că sîntem provocați, să dicem, noi cestia dela organul „care luptă de cinci-deci de ani acum pentru drepturile neamului românesc”.

Este un interes public românesc și în special ardelenesc să se scie ce scopuri și tendențe urmăresce „Tribuna”, care pe de o parte strigă mereu și în gura mare că poporul român în urma nedreptăților este dispus la „acte nesocotite”, ear' de altă parte îndreaptă cele mai *murdare insinuări* la adresa celor ce luptă cu credință de timp *îndelungat* pentru drepturile neamului românesc.

În decursul multor ani de luptă, n'am născut decât la *egala îndreptățire a poporului român* cu celelalte popoare conlocuitoare și în aceasta a noastră luptă amară și dureroasă ne-am ferit în totdeauna de a înainta cel mai mic neadever la adresa adversarilor noștri politici. Denaturarea faptelor și insinuările le-am privit ca o înjosire și am combătut întotdeauna cu cea mai mare energie pe aceia, cari au recurs la asemenea mijloace.

Mărturisim dar' sincer, că cu *adîncă durere sufletească* am vădut, că „Tribuna”, chiar în primul seu număr a alergat la un asemenea mijloc condamnat și a insinuat mult cercata noastră națiune, dicînd:

„Cel mai de căpetenie interes al poporului român este de a fi socotit drept ceea-ce în adevăr este: un element de ordine și de cultură la hotarele orientale ale monarhiei și un zid de apărare față cu ori-și-ce pericol ce ar fi amenințînd patria noastră din această parte.” (1)

Nu e această o *cutezătoare insinuare la adresa națiunii române?*

Scit este că hotarele orientale ale monarhiei noastre, dela Orșova și până la Dnistrul, sînt locuite și de o parte și de alta de Români.

Prin urmare, după cei dela „Tribuna”, sau noi Români de dincoace conspirăm, sau Români de dincolo amenință monarhia noastră cu invasiune.

Noi, cei de dincoace, scie toată lumea, că **luptăm pe față, leal și cu mijloace legale** pentru a dobîndi în lăuntru monarhiei drepturi egale cu națiunea maghiară astăzi la putere. Prin urmare „patria noastră” nu poate fi amenințată din parte-ne.

Tot astfel scia toată lumea și nu putea să le rămînă necunoscut nici colegilor dela „Tribuna”, că regatul român se află, precum și aji se află *mai mult decât* în legături de intimitate cu monarhia austro-ungară. „Pericolul” așadar, nici din această parte nu amenință „patria noastră.”

Dar' după pozițiunea geografică, etnografică și politică a statului vecin român, nici nu se poate admite un pericol, care ar amenința din parte-i „hotarele orientale ale monarhiei noastre.”

Noi, cari nici odată n'am presupus despre nise confrăți de ai noștri ceva rău, ci tot numai bine, ne-am ținut atunci, că cei dela „Tribuna” nu și-au dat seamă când au formulat acel principiu, admis poate de concetățenii adversari nouă, nici odată însă de „aproape totalitatea concetățenilor noștri Români”, cum susțin ei; ne-am ținut aceasta mai ales, că erau numai *nise începători* în ale politicii și pentru-că speram firm, că prin atitudinea lor următoare vor îndrepta aceea „greșeală de stil” din programul lor, care cuprindea o dureroasă insinuare la adresa națiunii române.

Se împlinesc aproape un an de zile, de când ne-am impus această așteptare și tăcere. Ne-am impus-o ca nise frați sinceri și binevoitori; ne-am impus-o ca Români leali din considerațiuni mai înalte ale interesului nostru național, care pretindea și pretinde ca cu toții să fim solidari în lupta contra dușmanilor neamului nostru.

Am tăcut, căci eram de firma credință că nu ni se va căsuna durerea, ca să ne pară rău mai tîrziu de această atitudine frățească. Dacă am greșit vre-odată, atunci mărturisim că am greșit prin indulgența prea mare cu care am petrecut până acum vorbărilor tendențioase ale colegilor noștri dela „Tribuna.”

Pentru aceasta sîntem acum pedepsiți cu o dureroasă desamăgire.

Confrății noștri dela „Tribuna” nu numai că nu au rectificat insinuarea lor din numărul prim, dar' au continuat cu insinuările luându-și deocamdată ca țintă pe bieții emigrați Ardeleni din România și spriginind din răspuneri presa dușmană nouă în tendența ei de a arăta, că din partea acestor emigrați monarhia noastră ar fi amenințată de un pericol mare.

Până mai ieri alaltă-ieri tot eram încă de credință, că lupta „Tribunei” cu pretensele „elemente subversive” din România era numai un mijloc rău ales, spre a aduce față cu adversarii noștri dovada superfluă, că noi nu avem nici un amestec cu revoluționarii din afară și că sîntem și rămînem un element „de ordine.”

Dar' dacă ar fi fost numai acesta sensul „luptei” lor, unde ar fi rămas atunci meritele celor dela „Tribuna” de a *figura ca polițai* la granițele orientale ale patriei noastre?

Chitindu-se și pîndind mereu în dreapta și în stînga, colegii dela „Tribuna” au trebuit să dea și preste sîrmanii de noi și cu o perfidie ne mai pomenită ne insinuă acum și nouă celor dela „Gazeta Transilvaniei”, că am fi în stare a face cauză comună cu pretenșii „socialisti”, cari constituiesc comitete ireverente sub protectoratul unui prinț oare-care.

Care va să dică: mijloace legale, ordine, egalitate deplină, aceste și numai aceste le voiesce și „Gazeta.”

Foița „Tribunei”.

Poesii populare.

adunate de I. Bota.
(Sălcina de sus.)

I.

Cătu-i țara Ungurească,
Nu-s fete ca 'n țara noastră,
Cu obrazul plin de sânge,
Când le vezi, inima-ți plînge.

II.

Bade cu cămașa albă,
Du-mă 'n lume de ți-s dragă.
De ți-s dragă, bade dragă,
Ear de nu, lumea e largă,
Capătă-ți alta mai dragă,
Care-i cu coșița neagră,
C'al meu pîr e gălbior,
Și-s draguța tuturor.

III.

Le-am fost drag mîndruțelor,
Ca vin roșu domnilor,
Ca piperul Grecilor,
Ca tîmăia popilor,
Și pruncuții maicelor.

IV.

Frunză verde de seacă,
Arde-mi inima cu pară;
Frunză verde de mohor,
Arde-mi inima cu dor:
Dorul arde și pîtrunde
La inimă 'mi-s'ascunde.
Asudă și se topește,
Inima care iubese.

V.

Bade, guriță de mere,
Vin la mama de mî cere.
De m'a da de nu m'a da
Scrie-i o carte așa:
N'aibă badea nici doi boi,
Numai ochii amîndoi;
N'aibă badea nici o vacă,
Numai gura lui să-mi placă.

VI.

Ară badea cu plugul
Alături cu drumul;
Merge mîndra cu prînzul.
Hai, mîndră, să odichnim
Și mai tîrziu să prînzim.
Bade, bădișorul meu,
N'am venit să odichnesc,
C'am venit să-ți povestesc,
Că 'mi-a spus vecina mea
Că umblă măicuța-ta
Pe arături, pe curături
Să-mi strîngă fermecături,
Să mă fermece pe mine,
Să mă las bade de tine.
Spune bade maică-ta,
Ca noi atunci ne-om lăsa:
Când ea va scl număra,
Penele de pe doi cucii,
Iarba de pe nouă lunci,
Poate atunci și nici atunci.

VII.

Mîndră, mîndruleana mea,
Dragi ni-am fost oare cîndva,
Am fost dragi și ne-am urît,
Da cine ne-a despărțit,
Fie-i moartea de cuțit.

De ne-a despărțit vre-o fată,
Fie-i moartea acățată,
Cu fune de tăceji,
Și pe furci de pătrîngei.
De ne-a despărțit fecior,
Fie-i moartea de topor.

VIII.

Nu sciu, Doamne, ce-oiu petrece,
Că inima 'mi-e tot rece,
Nu sciu Doamne ce-oiu ajunge,
Că inima îmi tot plînge.

IX.

Domnule solgăbiru,
Mult umblași de rîndul meu,
Să-mi pui peană și ceacău,
Pune-o-ai la pruncuțu-tu:

X.

Fire-ai de ris, mîndră, lele,
Că-mi mutași numele mele,
Și-mi puseși altele rele,
De nu pot trăi cu ele,
Ba-mi puseși un nume rău,
Nu pot trăi 'n satul meu.

XI.

Săracă inima mea,
De năcaz de voe rea,
Mult ești neagră ca tîna,
De te-aș duce la isvor,
Nu te-aș cunoaște din mol,
De te-aș duce la fîntînă,
Nu te-aș cunoaște din tină.

XII.

Năcăjitu-i omul, Doamne,
Când se culcă și nu doarme;

Năcăjitu-i bietul om,
Când se culcă fără somn;
Năcăjitu-i omu-atunci,
Când își dă boii pe junci,
Și fetele după slugi.

XIII.

Pe sub deal, pe sub pădure
Merge-o nevastă în lume,
Fugită dela bărbat
Cu pruncuț nebotezat.
Nevasta din graiu grăia:
Taci, pruncule, nu sbiera,
Că pădurea-i foarte mare,
Și ne-or eși hoții 'n cale.
Bine vorba n'a sfîrșit,
Hoții 'n cale 'i-au eșit
Și din graiu că 'i-au grăit:
Lasă pruncuț pe pămînt
Și haid cu noi la iubit,
Nevasta din graiu grăia:
Eu pruncuț nu-l voi lăsa
Până capul sus 'mi-a sta.
Eu atunci voi veni
Când voi la pruncuț veți găti
Un frumușel legănuț
Într'un vîrf de cîrpiniț,
Unde ploaia-l va scălda
Și vîntul-l va legăna.

XVI.

Mîndruleana mea iubită,
Na vîlul și te mărită.
Ba, eu nu m'oiu mărita,
Șapte ani voi aștepta,
Șapte ani 'l-a așteptat
Și-apoi ea s'a măritat.
El venia din cătînie,
Ea venia din cununie.

Sîntem foarte mulțumiți!

Noi scim, că sînt în România elemente „subversive“, care profită de nemulțumirea noastră, pentru-ca să propage și între noi idei, pe care le socotim primejdioase, am aflat din țiare autorizate, că aceste elemente au constituit un comitet sub protecțiunea unui Prinț scăpătat, pentru-ca să lucreze în sens revoluționar, și sîntem convinși că acel comitet nu va pute să facă nici o treabă în Ardeal, dacă nu se vor găsi între noi oameni, care îi dau mână de ajutor: n'am voit decât ca să se scie, că nici la „Gazeta Transilvaniei“ nu se găsesc asemenea oameni.

Dar' așteptăm continuarea răspunsului din „Gazeta.“

Un avertisment.

„Viitorul“ ne pune (nr. dela 8 Martie). în vedere, că dl V. Babeș nu aprobă atitudinea noastră politică.

„Cu privire la interpelațiunea făcută de V. Babeș, — ni se dice, — trebuie să notăm, ce-a rămas din numărul trecut, că a intonat deosebit, cum-că de regulă nu cetesce „Tribuna“, nu ține acea foaie și nu se identifică nici decât cu articolul „Tribunei“, pentru care s'a fost intentat proces de presă.“

Nu scim acum în cine voiesce să lovească „Viitorul“ prin acest avertisment: în noi ori în dl Babeș?!

Credem, că frații nostri dela „Viitorul“ exagerează importanța declarațiunilor făcute de dl V. Babeș. Dl Babeș nu s'a alăturat la interpelațiunea făcută de deputatul Orbán, pentru-ca să apere „Tribuna“, nici pentru-ca să susțină în dietă adevărurile emise de noi, ci pentru-ca să protesteze contra insinuării, că Românii ar fi urmărind scopuri ce nu se pot realiza prin mijloacele legale și să-i dea și guvernului ocaziune de a declara, că n'a putut să descopere între Români nici un fel de conspirațiune. Îi ședea dar' bine dlui Babeș, să accentueze adevărul, că nu are relațiuni cu „Tribuna“ și că nu se identifică cu ea.

Cât acum pentru întrebarea, dacă dl Babeș aprobă ori nu felul, în care susținem noi programul conferenței dela Sibiu, aceasta e treaba dsale, și „Viitorul“ nu e competent a se pronunța asupra ei.

Despre un lucru îi putem încredința pe frații nostri dela „Viitorul“: putem ori nu să contăm noi pe spriginul dlui V. Babeș, dl Babeș poate să conteze pe al nostru totdeauna, când are trebuință de el în lucrarea sa pentru binele nostru comun.

Căci dacă în adevăr noi vom fi mergînd preste marginile, pe cere dl Babeș le află posibile, cine merge „mai departe“, merge și mai aproape.

Apelul

Reuniunii de maghiarizare din Cluj.

Cu durere trebuie să constatăm că șovinismul cătorva capete înfăbinate din Cluj au tras în o lucrare primejdioasă întreagă societatea maghiară din Ardeal în un timp când omul nu e sigur de poziția sa. Nu e bine a agita atunci când trebuie să domolesc agitațiunea spiritelor. Reproducăm cel mai nou apel al societății de maghiarizare din Cluj pentru-ca să scim și noi cum stăm și cu deosebire să-i cunoaștem pe dinșii în neprudența desperațiunii lor. Eată alarma de primejdie:

„E faptă publice cunoscută că o parte a cărturarilor naționalităților ce ne încongiură, în timpul mai nou a îndreptat un atac sistematic în contra a tot ce e maghiar în această patrie. Societatea noastră a suferit îndelung acest atac provocator cu o liniște fără exemplu a unei conștiințe nobile în credința, că acuși i se va face capet. A trebuit însă să experiam cu părere de rău că goana furioasă în loc de a se liniști s'a urecat la un grad încât vatămă până în adînc chiar și conștiința cea mai moderată.

Între astfel de împregiurări societatea maghiară a acestei părți a patriei e nevoită a apela la apărarea de sine, la care e avisată de instinctul de conservare și cea mai mică ființă simțitoare.

E convingerea noastră firmă că între astfel de împregiurări apărarea poate să fie cu efect și succes numai prelîngă o constituție cuvincoasă. Procedînd din această convingiune eată că nu se mai poate amâna constituirea unei reuniuni culturale maghiare ardeleni, a cărei adunare de constituire comisiunea preliminară a hotărît-o în orașul nostru pentru ziua de 12 Aprilie. Las ca în această zi, mic și mare al societății maghiare, fie-care membru cu conștiința de sine, bărbat și muier, să se ridice din indolența contemplativă de până acum și să se apuce de marea operă a apărării proprii. Creeze reuniunea maghiară publică de cultură; scuture cu acea ca și cu un nou strigăt de „Talpra magyar!“ elementele naționale încă indolente și pună cu putere stavilă pustiirii posesiunii maghiare, limbii maghiare și caracterelor nobile maghiare străbune din Ardeal.

În speranță că P. T. D-ta vei binevoi a te alătura nouă cu cunoscutul D-tale patriotism și că vei lua parte activă la această lucrare mîntuitoare de patrie ce are să biruiască cu armele culturale, avem onoarea a te invita la amintita adunare pe 12 Aprilie. Din ședința comisiunii pregătitoare, ținută în Cluj la 6 Martie 1885. Dr. Ludovic Felmér, președinte.“

Spre cea mai mare a noastră bucurie constatăm că acest apel e alarma de desperațiune a societății șoviniste maghiare. Poporul maghiar de pe la sate, țeran și înțeligență, e după părerea șoviniștilor din Cluj indolent. Noi trebuie să le descoperim

causa indolenței: Ori unde Maghiarii trăiesc în atingere cu Românii, aceia s'au convins că menirea lor nu e a purta îndelung stăpînirea, s'au convins că e zadarnică toată încercarea șovinistică și au aflat că lucrul cel mai înțelept e ce-l pot face e să-și vadă de hrana pruncilor și să se cugete la timpurile când ne mai avînd baioneta la dispunerea lor vor trebui să se razime pe faptele din trecut.

Cronică.

Ordin de oprire. Primim următoarea notiță: Spre a lua notiță despre noul ordin de oprire al ministrului de culte, vă fac cunoscut că în zilele sîrbării parastasului celor trei martiri naționali, „mi-a venit la mână circularul episcopului gr-cat. de Lugoj sub nr. pres. 4 de dato 25 Februarie emanat în urma ordinului ministrului de culte de dato 24 Febr. nr. 384, prin care același arată, că primind informațiuni oficiale că în comitatul Treiscaunelor se va serba parastas pentru Horia, Cloșca și Crișan în 28 Februarie, după-ce acele festivități demonstrative contra statului nu se pot permite, provoacă episcopatul ca cu tot pondul autorității sale să intervină la oficiolatele subalterne, ca să nu cuteze careva a ține în 28 Februarie parastas pentru amintirea celor trei martiri naționali. Deoarece nu am cetit încă în nici un diar național nimic despre acest nou act de bunăvoință și de dreptate, pentru aceea am aflat de lipsă a vi-l face cunoscut, ca nu cumva să rămână ascuns. „Mi-ar fi plăcut, dar' n'am putut mijloci decopiarea fidelă a lui.

Carte de cetire pentru gimnasii. Dl Ioan Popea, profesor la gimnasul român din Brașov, a umplut un gol de mult și tare simțit prin edarea opului sau *Carte de cetire* pentru gimnasii, școalele reale, comerciale, pedagogice (normale) și pentru școalele de adulți, Tom. I. ce tocmai au apărut de sub tiparul Institutului tipografic. Tipografia noastră și-a dat toată silința a presenta o lucrare deamănă de cuprinsul și menirea cărții. Prețul e 1 fl. 20 cr. v. a.

Măsuri de oprire în contra importului de porci din Austro-Ungaria. „Reichsanzeiger“ din Berlin publică hotărîrea luată de senatul din Hamburg relativ la oprirea transportului de porci austro-ungurești din cauza boalei de gură și unghii ce grasează între vitele din monarhia noastră și cu deosebire în timpul din urmă în unele părți ale Ardealului.

Primar al orașului Timișoara s'a ales cu mare majoritate dl Telbisz. Noul primar a depus numai decât jurămîntul oficial și a mulțumit pentru încrederea ce i s'a dat făgăduind că va consacra puterile sale cu totul serviciului intereselor orașenesci. *Vedremo!*

Duel. La Győr s'au duelat cu pistolul în zilele trecute doi conți maghiari, Ioan Pálffy și Petru Szapáry. Cest din urmă a primit o împușcătură mortală. Viața fără treabă e urcioasă.

Inundație. Din Cernăuți se raportează: Guvernul țării a fost înscințat, că scaldă „Dorna“ e cu desevîrșire inundată. Comunicațiunea localității, în deosebi cu Transilvania, este cu totul întreruptă. Stradele și edificiile sînt tare strîcate. Causa întemplierii este eșirea „Vălii-roșii“ umflate prin ploi și prin pornirea gheții.

Cutremurile din Spania. Resultă din statistica oficială că numărul caselor dărîmate în provincia Grenada, în urma cutremurilor de pămînt trece preste 2800; numărul caselor vătămăte se ridică la 1500.

Varietăți.

(Povestea lui Ignat.) În nr. 35 al prețutului diar „Tribuna“ în foisoară, s'a publicat povestea lui Ignat. Ziua lui Ignat e ziua tăierii porcilor grași în toată țeara Hațegului. Povestea lui e lăfită și cunoscută în toate comunele tot așa cum e publicată în „Tribuna“ până la partea ultimă când au venit Dumneșcu cu Sîn-Petru. Fiindcă variația mi se pare a fi frumoasă, vă rog a o publica ca rectificarea și respective completare a poveștii din nr. 35.

Ignat era brudar (podar) Dumneșcu cu Sîn-Petru au venit la apă și au strigat: „Ignate, hai de ne treci, aceste ape reci.“ Când s'a dus Ignat să-i treacă, n'a vădut pe nime; pentru-că ei s'au ascuns. Apoi i-au strigat a doua oară lui Ignat, când s'a dus să-i treacă ear' s'au ascuns; apoi au strigat a treia oară și atunci nu s'au mai ascuns. După-ce i-a trecut Ignat, au mers la el și au cerut sălaş.

Ignat le-a spus atunci nenorocirea ce îl așteaptă în noaptea aceea. Cum a mers el la tîrg, cum s'a întîlnit cu dracul sub numele de Sothia, cum l-a amăgit de i-a făgăduit „nesciutul seu“ de acasă. După-ce au cetit s'au culcat până când a venit Sothia la fereastră și a strigat: dormi Ignate? Ignat tăcu ca peșcele. Sothia strigă a doua oară: „dormi Ignate?“ Ignat ear' nu răs-

punse nimic. „Mă! grăi dracul se face a dormi, par'că nu el mi-a dat banul cel găurit, pe care eu l'am aruncat în colțul casei lui, apoi strigă a treia oară: „dormi Ignate? Am venit să-mi dai făgădușul de alaltăieri.“ Atunci D-șeu sfîntul cuvîntă: „îl-l-oiu da, Sothio, dacă îmi vei răspunde la nouă întrebări.“ Sothia i-a dîs: „răspunde-mi tu la întrebările mele dacă vrei să-ți las făgădușul.“

Apoi a întreat: Găci-mici ce e unul? Dumneșcu a răspuns: la lină fîntînă, mulți voinici se adună. Găci-mici ce e doi? Omul cu doi ochi bine vede. Găci-mici ce e trei? Acrel cu trei sîgeți bine dă. Găci-mici ce e patru? Carul cu patru roate bine merge. Găci-mici ce e cinci? Mîna cu cinci degete bine lucră, bine îi stă. Găci-mici ce e șese? Fluera cu 6 găuri bine dîce. Găci-mici ce e șapte? Unde-s șapte fete în casă ședătoarea e deplină. Găci-mici ce e opt? Unde-s opt feciori în casă, să nu bagi Sothio mîna pe fereastră, că o scoți cioantă (tăiată). Găci-mici ce e nouă? Cei nouă mascuri ce i-ai dat lui Ignat, să-i mănec sănătos. Găci-mici ce e dece? Sai berbece, dă săgeta, crîpi drace în patru-spre-dece. Atunci dracul plesni și se făcu mii de bucățele, ear' pe Ignat și pe muieră sa Dumneșcu îi adormi, apoi se făcu nevîdut împreună cu Sîn-Petru.

Mă suii pe o șea, și v'o spuseliu așa. Mă suii pe o șea ruginoasă și v'o spuseliu mincinoasă. Mă suii pe un cărbune și gătai de a vă spune. Mă suii pe o gălnă și mă dusei prin tină. Mă suii pe un cocoș și mă dusei pe jos.

(Statistica diarelor din Berlin.) În 1884 au apărut în Berlin 410 diare și publicațiuni periodice. În acest număr se cuprind 45 publicațiuni oficiale; 77 politice; 148 (!) cari se ocupă de arte, mai cu seamă de musică și de sciințe; 60 consacrate intereselor comerului, industriei și agriculturii; 20 publicațiuni religioase, mai toate protestante, și 60 cultivînd literatura ușoară.

Posta ultimă.

Belgrad, 9 Martie n. O adunare a Sîrbilor Macedoneni, la care au luat parte mai mult ca 3000 de persoane aparținătoare tuturor partidelor a luat următoarele rezoluțiuni: Să se recere guvernul de a-i lua pe Sîrbii Macedoneni sub protectoratul seu; mai departe să se înființeze un organ pentru interesele Sîrbilor Macedoneni; aceasta să apară în limba sîrbească și în cea franceză. În sfîrșit s'a făcut alegerea comitetului de direcțiune.

Pe 15 Martie e convocată o adunare a Sîrbilor Macedoneni la Niș.

După scirile cele mai nouă *Prizrend* ar fi încungiurată de Arnăuți.

Londra, 9 Martie n. „Temps“ scrie: Raporturile Engliterei cu străinătatea în zilele din urmă s'au îmbunătățit în mod vedit. Conte Herbert Bismarck ar fi părăsit astăzi Londra cu conștiința de a fi contribuit în mod esențial la restabilirea bunei înțelegeri anglo-germane.

„Daily News“ confirmă că Engliterea a pretins în Petersburg retragerea trupelor rusești care se află dincolo de granițele afgane; cu aceasta nu s'ar cere nimic alta, decât ceea-ce Rusia a făgăduit sîr-bătorește de repeți ori.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 10 Martie n. Casa deputaților a luat la cunoscință raportul comisiunii judiciare privitor la alegerea deputatului din Szt.-Endre, Ludovic Krausz, și a declarat că deputatul e verificat. S'a așternut proiectul de lege despre construcțiunea căii ferate, ce duce dela Doboșy preste Dolni-Tuzla la Simia și apoi proiectul de lege privitor la modifi-cațiunea tarifului vamal general al Austro-Ungariei. Proiectul din urmă s'a predat comisiunii economice, ear' cel dîntău comisiunii pentru comunicație, respective celei financiare. Proiectul privitor la regularea Dunării pe distanța Devény-Radvány s'a votat definitiv.

Londra, 10 Martie n. Casa de jos a primit creditul suplimentar pentru campania din Sudan și pentru construcți-a căii ferate Suakim-Berber cu 173 contra 56 voturi și trimiterea de trupe îndice la Sudan cu 88 contra 23 voturi.

Contele Herbert Bismarck a plecat ieri seara la Berlin.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Venind el pe acel drum
Pe lîngă un rit cu fîn,
Se 'ntâlnește c'un bătrîn,
— Bună ziua mîi om bun
Ce-aduni Dumineca fîn?
— Vești-ți, cătană, de drum,
Că n'adun de dorul tîu,
C'adun de năcazul meu,
De dorul feciorului
Că e 'n țeara Cehului.
— Moșule, boerule,
Este vin în sat la voi,
De s'aude atîta toi?
— Este chiar la casa mea
Măsurat cu feră,
Că mărit pe noru-mea.
— Moșule, boerule
Țipă furca și grebla
Haid de-mi arată casa.
Când casa îi arătă
La inimă-l săgetă.
Când în casă a întrat,
Toți cu vin i-au închinat.
Dela nimeni n'a luat,
Pîn mireasa la 'mbiat.
— Dela asta voiui lua,
Că mi-a fost drăguța mea.
Mirele când auzi,
Blăstîmînd așa grăi:
Doamne bate p'acela
Ce voiesce a lua
Nevăstuța altuia.

XV.

Cîntă cucul de pe spin,
Eu badii lumina-ți țin,
De pe spin sări pe fag,
După badea clopot trag,

De pe fag sări pe nuc,
Pe badea la groapă-l duc.

XVI.

Lelea cu dinți mîrunței
Nu sci face tăței,
Că-i bagă cu numărul
Când îi scoate-s tot unul.

XVII.

Susu-i cerul, josu-i norul,
Departu-i mîndra cu dorul
Da-i bine c'ar 'nflorit codrul:
Nu mi-ți vedă când m'am dus,
Numai veți vedă că nu-s.

XVIII.

Frunză verde de sălcuță,
Supărată ești mîndruță.
Supărată, de, badiță,
Că de când m'am măritat,
Nici o cină n'am cinat,
Nici o cină cu lumină,
Nici un prînd cu voie bună.
Am un căne de bărbat,
Toată ziua șede 'n sat
Și seara vine tot beat,
Vine 'n casă suflă greu,
La mine se uită rău.
Eu mîdă de se-i pun de cină,
El îmi trage de lumină.
Eu pe el l-aș întreba:
Ce? nu-ți plac bucatele?
Ori ai cinat altele?
Ba! de-am cinat altele,
Să mă pusec pusele
Cu gloanță de pătrîngei,
Să mor în brațele ei.

Bibliografie.

„Ortodoxul“. Foie duminicală. Apare în București, 25 Februarie 1885. Anul VI. Nr. 8. Sumar: Legea cunului. — Cuvânt la Duminea IV. a sf. și marelui post asupra Ev. dela Marcu a fiului Iunatic, de Econ. G. F. — Necrolog, lui Dimitrie Ananescu, prea iubitului nostru Profesor, de Ion D. Popescu. — Sărbarea lui Ciriil și Metodiu. — Diverse.

Români și Universitatea Fundului regiu.

Raport general al lui Dr. Stefan Păcurar, deputatul scaunului Orăștiei la Universitatea fundului regiu. Sibiu 1885. Tiparul tipografiei arhidieceane.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 9 Martie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.10 până 8.65, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.45, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.45, (de Bacskai) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.70 până 8.20.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.10 până 7.40.

Orz (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7. — până 9.60

Ovșs (ungurească) 37—40 Kilo fl. 6. — până 7. —.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.55 până 5.70; de alt soi fl. 5.50 până 5.55.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12. —.

Mălaiu (ungurească): fl. 5.80 până 6.22.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.14 până 8.15 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.64 până 8.65.

Săcara (primăvară) — Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Main—Iunie) fl. 5.72 până 5.73.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27. —.

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Martie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	94. —	vënd.	95. —
— Rur. conv. (6%)	„	91. —	„	91. —
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	282. —	„	281. —
Banca națională a României	„	1210. —	„	1260. —
Impr. oraș. București	„	31. —	„	32. —
Credit mob. rom.	„	190. —	„	—
Act. de asig. Națională	„	218. —	„	220. —
Scrieri fonciare urbane (5%)	„	83. 1/2	„	84. —
Societ. const.	„	240. —	„	236. —
Schimb 4 luni	„	—	„	30. —
Aur	„	12. 1/4	„	12. 3/4

Bursa de Budapesta din 9 Martie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie „ 4%	99. —
„ „ hârtie „ 5%	94. —
Imprumutul căilor ferate ung.	147.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	109. —
Bonuri rurale ung.	103.25
„ „ „ cu cl. de sortare	103.25
„ „ „ bănațene-timișene	102.50
„ „ „ cu cl. de sortare	102.50
„ „ transilvane	102.50
„ „ croato-slavone	102. —
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	119. —
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119. —
Renta de hârtie austriacă	88.50
„ „ argint austriacă	84. —
„ „ aur austriacă	109. —
Losurile austr. din 1860	139. —
Acțiunile băncii austro-ungare	867. —
„ „ de credit ung.	311.50
„ „ „ austr.	303.20
Argintul f. onciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101. —
Galbeni împărătești	5.79
Napoleon-d'ori	9.77
Mărci 100 imp. germane	60.45
Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Bursa de Viena din 9 Martie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie „ 4%	99.05
„ „ hârtie „ 5%	94.10
Imprumutul căilor ferate ung.	147.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	110. —
Bonuri rurale ung.	103.50
„ „ „ cu cl. de sortare	103.25
„ „ „ bănațene-timișene	103. —
„ „ „ cu cl. de sortare	102.75
„ „ transilvane	103. —
„ „ croato-slavone	103. —
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Imprumut cu premiu ung.	119. —
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119. —
Rentă de hârtie austriacă	83.65
„ „ argint austriacă	84.20
„ „ aur austriacă	109.40
Losurile austr. din 1860	139.25
Acțiunile băncii austro-ungare	869. —
„ „ de credit ung.	311.75
„ „ „ austr.	302.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.81
Napoleon-d'ori	9.79
Mărci 100 imp. germane	60.45
Londra 10 Livres sterlinge	124.30

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot deschide numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai efitin, decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici. Cassele se pot vedea în localul fabricii

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adeveresc, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provădute cu nou perfecționatul lăcat american de împins și cu două lăcate clubb, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bună-tatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscria cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

1 [133]

Afară de atestatul de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU“

în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Opuri din edițiune proprie:

„Amicul Familiei“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrații. Va apăre în 1/13 și 15/27 și a lunei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrații frumoase; și va publica articoli sociali, poezii, romane, piese teatrale, romanuri ș. a., — mai departe va tracta cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; va petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă va nisa a face câte o oară plăcută familiei strivită de grijile vieții; și preste tot va nisa a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România 10 fr. — lei noi. Cursul anului curent se începe cu novela, care a obținut „peana de aur“ destinată din partea noastră pentru premiarea celei mai bune scrieri beletristice române; și în Nr. 2 cu o piesă teatrală scrisă în versuri, care asemenea a fost premiată din partea noastră cu 200 franci în aur. Abonații noi vor primi gratis tot ce a apărut până acum din interesantul roman „Părintele Carthausi“.

„Preotul Român“. Diar bisericesc, scolastic și literar. Va eș în 14/16 și 8/30 și a lunei; și va publica: a) articoli din sfera tuturor științelor teologice, tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; b) articoli din sfera educațiunii și instrucțiunii religioase-morale, tractate pedagogice, didactice și catechetice etc.; c) predice, omilii, catechese și paraneze: pre Dumineci, sărbători și diverse ocaziuni; d) istorioare romane și poezii morale; precum și ori-ce cuvinte înțelepte și amănunte aplicabile la elaborate religioase-morale; e) studii arheologice și documente istorice din trecutul bisericii române; f) legi și dispozițiuni privitoare la bisericile și scoalele române confesionale; g) Revistă evenimentelor, mai ales a acelor din sfera bisericească, scolastică și literară. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. v. a. pentru România 10 fr. — lei noi.

„Cărțile Săteanului Român“. Gazetă populară ilustrată. Va eș în fie-care lună în numeri frumos ilustrați, de câte o coală, și va publica: a) descrierea vieții câte a unui bărbat mai vrednic de amintire și recunoștința poporului român; b) cunoștințe din economie, industrie, medicină ș. a.; c) poezii vechi și nouă; mai cu seamă de acelea, cari ating mai deaproape pre poporul nostru și împăjurările în cari a trăit și trăiește; d) romane populare, istorioare, fabule, anecdote, glume, proverbe și cuvinte înțelepte de învățătură și petrecere ș. a. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 1 fl. v. a. Pentru România 3 franci — lei noi.

Abonații vor primi gratis mai multe portrete și alte icoane frumoase, afară de aceea își vor pute procura cu jumătate prețul mai multe opuri apărute în edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al 5-lea exemplar.

Toate aceste trei diare cu toate premiile și favorurile abonate deodată, costau pe anul întreg numai 8 fl. v. a. pentru România 20 franci — lei noi plătiți în marce postale.

Amor și dincolo de mormânt. Novela de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III. și IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecta de Recepte pentru economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înveritate și apreciată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I. și II. Prețul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda seau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, tradusă de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Secretele celor trei nopți sau trei morți. Roman englez după Frankstein de Pamfilu J. Grapini. Prețul 50 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Costantin Morariu. Prețul 50 cr.

Economii pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Șuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre; urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Micul margaritar sufletesc. Cântec de rugăciuni și cântări bisericesci frumos ilustrați pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., 50 exemplare broșurate costau 6 fl., legate 9 fl., 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl. (Va apăre preste câte-va zile.)

Toate aceste 22 opuri de odată procurate, se dau cu prețul bagatel de 4 fl. a. v.

Și alte mulțimi de opuri din toate ramurile literaturii.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.